

Dagens fråga

FLYGVAPNET GÅR MOT EN NYDANINGSPERIOD

Mot en nydaningsperiod har väl alltid flygvapnet gått. Utvecklingen har väl aldrig stått stilla sedan vapnet skapades i slutet av 20-talet. Vad är det då för nytt i rubriken? - Jo, där ligger något nytt. Det är både till arten och graden en nydaningsprocedur, som måste mätas med helt andra mått än tidigare. Jag skall försöka ge Er en bild av vad jag syftar på.

Sedan flera år har systemtänkandet varit i gång inom flygstab och flygförvaltning. I korthet: Intet problem kan lösas isolerat. Allt hänger ihop och är beroende inbördes för att nå effektivitet. Allt detta tänkande och därav åstadkomna planer och beslut börjar ge utdelning först nu och i allt mer accelererad takt under 60-talet. Vapensystemet börjar ta form. Därför utgör den flygande delen av vårt blivande jakt-försvarssystem, 35:an, en helt annan milstolpe i flygvapnets utveckling, än vad exempelvis 29:an gjorde. Den sistnämnda är i sig själv epokgörande i flygvapnets historia, men strängt utvecklingsmässigt lika isolerad i sin tillblivelse som inköpet och införandet av J34 bland flygvapnets stridsmedel. Stridsledning och underhållstjänst - de andra komponenterna i systemet - har utvecklats efter egna linjer och har hjälpligt fått i efterhand anpassas som komplement. Helhetsbilden har som vi alla märkt inte varit harmonisk. Det gnissel som under tillämpning uppstått i maskineriet hos en del har alltid kunnat skyllas på att en annan del inte gjort vad man önskade av den.

Vad har resultatet blivit? Jo, stora ansträngningar har måst inriktas på att lappa på den gamla klädnaden. Organisationsförslag, materieländringar, taktik- och utbildningsmetoder har avlöst varandra i en aldrig sinande ström. Och visst har vissa förbättringar vunnits men inte i proportion till nedlagt arbete. Vi måste sluta upp med detta slöseri med arbetskraft och försöka finna en plattform att stabilisera oss på. Vårt attacksystem företer en något likartad bild, dock inte så accentuerat.

Hur kommer då vår s k nydaningsperiod nu att te sig och vad väntar jag mig av den?

Vårt blivande luftförsvarssystem är uppbyggt integrerat. De flygburna delarna - 35:an med sina radarsystem i fråga om beväpning och Bloodhound-enheterna - kompletterar varandra. Stridsledningssystemet byggs upp med fullt hänsynstagande från första början till vad de flygande systemenheterna behöver, liksom även de sistnämnda ges utrustning som stridsledning och luftbevakning kräver. Basystemet avpassas efter de flygande enheternas krav och hela underhållssystemet måste ordnas för att täcka helhetsbilden samt ge den uthållighet. Som jag antydde i min första dagorder, har företrädarna för sistnämnda system att kämpa mot de största svårigheterna för att komma upp i paritet med övriga. Detta måste emellertid lyckas dem.

Forts. på sidan 23.

FLYGVAPNET GÅR MOT EN NYDANINGSPERIOD
Forts. från sidan 3.

Vi har ett mål för våra gemensamma ansträngningar, som för första gången kan definieras och som till stora delar finns definierat på papper. Vi kan inrikta oss på arbete mot detta mål och ingenting annat. Vi måste och vi kan sluta upp med att gå in på avvägar som är återvändsgränder. Det nya attacksystemet skall uppbyggas på samma grundstenar och med samma integration i helhetsbilden.

Lage Thunberg